

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25Csp/227/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117227397
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4117227397.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, zastúpený: RELEVANS s.r.o., advokátska kancelária, Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A proti žalovanému: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. - T. X/XXXX, v konaní o zaplatenie sumy 4.967,22 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu o zaplatenie zmluvného úroku 23,90 % ročne zo sumy 4967,22 eur od 1.9.2017 do zaplatenia zamietá.

II. Zmluvná podmienka obsiahnutá v bode 6.9 obchodných podmienok Poštovka je oprávnená: a/ "V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru Poštovka úročí nesplatený úver a to až do jeho úplného splatenia s dohodnutou úrokovou sadzbou navýšenou o úrok z omeškania, ktorého výška je stanovená v oznámení o úrokových sadzbách" je neprijateľná.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.967,22 eura s úrokom v sume 4.262,63 eura, poplatkom v sume 39,46 eura, úrokom výške 23,90 % zo sumy 4.967,22 eura od 01.09.2017 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 4.967,22 od 01.09.2017 do zaplatenia z titulu neuhradenia záväzku žalovaného, na základe zmluvy o úvere dobrej pôžičke.

2. Prvostupňový súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9.269,31 eur s 5,05% úrokom z omeškania zo sumy 4.967,22 eur od 01.09.2017 do zaplatenia. V časti 23,90% úroku zo sumy 4.967,22 eur od 01.09.2017, po zosplatnení žalobu zamietol. Podľa Okresného súdu nie je nárok na úrok po zosplatnení, zmluvné dojednanie strán v obchodných podmienkach bod 6.9 bolo neplatné. Na základe odvolania žalobcu v zamietnutej časti Krajský súd napadnutú zamietajúcu časť zrušil a vrátil Okresnému súdu na ďalšie konanie a to aj ohľadne trov konania. Odvolací súd považoval predmetný vzťah za Obchodnoprávny zmluvu, ide však o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú sa aplikujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Prvostupňové rozhodnutie v zamietajúcej časti bolo arbitrárne a nepreskúmateľné, odôvodnenie bolo nedostatočné.

3. Do prvého rozhodnutia prvostupňový súd zistil tento skutkový a právny stav: Žalobca s žalovaným dňa 21.05.2014 uzavrel zmluvu o úvere dobrej pôžičke, na základe čoho poskytol finančné prostriedky. Žalovaný nedodrжал zmluvné dojednanie a žalobca ku dňu 08.01.2015 určil splatnosť celého dlhu čo žalovaný neurobil. Žalobca si podaným návrhom uplatňoval sumu 4.967,22 eura s úrokom v sume 4.262,63 eura do splatnosti dlhu, poplatkom v sume 39,46 eura, úrokom výške 23,90 % zo sumy 4.967,22 eura od 01.09.2017 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 4.967,22 od 01.09.2017 do zaplatenia.

4. Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi prečítaním, a to: odvolaním č.l. 79, zmluvu o postúpení pohľadávok č.l.101-107, uznesením č.l.129, uznesením KS 139-153, vyjadrením žalobcu č.l.157-160 a opätovne vo veci rozhodol v neprítomnosti strán v zmysle § 180 CSP.

5. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

6. Podľa §51 O.z. účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

19. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

20. Závazkový vzťah založený zmluvou o úvere je obchodným záväzkovým vzťahom. Ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3, resp. ods.6 s účinnosťou od 01.02.2013 Obchodného zákonníka) režim ktorého sa spravuje ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V úverovej zmluve sú vyjadrené náležitosti minimálneho zmluvného obsahu, ktoré Obchodný zákonník vyžaduje pre platnosť tohto zmluvného typu (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka), pričom tento spotrebiteľský vzťah zároveň napĺňa kvalifikačné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd preto dôvodnosť nároku preveril s ohľadom na náležitosti obsahu zmluvy podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov medzi dodávateľom a spotrebiteľom vo forme úveru, pričom strany si dohodli aj úrokovú sadzbu, ktorá zodpovedá priemerným úrokovým sadzbám pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v čase uzavretia zmluvy, resp. ich v zásadnej miere neprevyšuje a poistenie splácania úveru, ktoré podľa zmluvy nebolo právnym predchodcom žalobcu vyžadované. Mal za to, že aj výška RPMN a celkové náklady úveru sú uvedené v súlade s vyššie citovaným zákonom o spotrebiteľských úveroch.

21. V tomto odseku súd uvádza odôvodnenie bodu 30 prvého prvostupňového rozhodnutia, pretože z neho vychádza. Súd už v prvom rozhodnutí poukazoval na bod 6.9 obchodných podmienok strán. V rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami súd považoval nárok žalobcu, kde si uplatňoval úrok i do budúcnosti z úveru i debetu, po splatnosti dlhu. Výzvou na predčasné splatenie dlhu zaniká zmluva ako celok, teda platnosť všetkých zmluvných dojednaní, i tých čo by mali podľa zmluvy platiť po odstúpení od zmluvy. Žalobca poukazoval na zmluvné dojednanie strán. Podľa žalobcu do konečnej úhrady dlhu sa vlastne zmluvný vzťah medzi stranami vlastne nikdy nekončí. Súd sa s týmto stanoviskom nestotožňoval, úverová zmluva bola časovo ohraničená do jej ukončenia zmluvnými stranami, po tomto dátume si už žalobca nemohol uplatňovať úrok, ale len úrok z omeškania, čo mu aj súd priznal. Úrok je možné totiž si uplatňovať len v prípade, že si to strany výslovne dohodnú a aj to len počas obdobia, na ktorý si to dohodnú. Podľa zmlúv strán si žalobca a žalovaný dohodli úrok do splatenia dlhu počas existencie úveru. V obchodných podmienkach v bode 6.9 sa uvádza, že veriteľ úver úročí aj po predčasnej splatnosti dlhu do jeho uhradenia. Zmluva bola vopred pripravená (formulárový typ zmluvy), uvedené dojednanie nebolo ani súčasťou zmluvy, ale obchodných podmienok a tak uvedené ustanovenie nemožno považovať za vyslovene dohodnuté dojednanie strán zmluvného vzťahu. Toto ustanovenie je v rozpore s § 52 O.z. a judikatúrou NS SR (nižšie uvedené) V časti 23,90 % úroku zo sumy 4.967,22 eura od 01.09.2017 do zaplatenia súd zamietol z dôvodu, že nepriznal žalobcovi nárok na úrok po splatnosti, zrušení zmluvného vzťahu, pretože podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti (platnosti) dlhu (jeho splátok). Súd poukazuje aj na rozsudok KS v Nitre č.k. 25Co/527/2015-63 zo dňa 02.12.2015, ktorí zaujal rovnaký právny názor. Splatenosť nastáva vyhlásením splatnosti celého dlhu ku dňu povinnosti splatenia dlhu (08.01.2015). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Na tomto výklade a ustálenej súdnej praxi nič nemení ani zákon o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Toto ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch má na mysli situáciu, kedy spotrebiteľ - dlžník svoj dlh riadne spláca a toto ustanovenie vymedzuje celkovú dĺžku obdobia, počas ktorého má dlžník ako spotrebiteľ povinnosť platiť úroky. Nič to však nemení na situácii, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie dlhu), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Po zosplatení sa už nemôžu so svojimi nárokmi odkazovať na znenie skončenej zmluvy. Takýto postup by bol podľa súdu aj v rozpore s dobrými mravmi z uvedených dôvodov. Postup podľa zmluvy a obchodných podmienok po splatnosti by bol aj v rozpore so spotrebiteľskými predpismi

ako je vyššie konštatované, pre zjavnú nerovnováhu v právach strán, keď konštatované dojednanie v obchodných podmienkach je zjavne nevýhodné pre spotrebiteľa v porovnaní s bežnými zmluvnými dojednaniami. Podľa súdu nič na danej súdnej praxi analogicky nemôže zmeniť ani Obchodný zákonník tak ako ani uvádzaný zákon o spotrebiteľských úveroch i keď vzhľadom na postup podľa Občianskeho zákonníka je toto konštatovanie irelevantné.

22. Prvostupňový súd tak ako v tejto veci i v typovo podobných veciach rovnako rozhoduje, tak že nepriznáva úroky po zosplatnení dlhu aj, keď sa na tom strany zmluvne dojednali. Niektoré senáty Krajského súdu v Nitre zamietnutie úrokov po zosplatnení potvrdzuje, iné s časti zrušujú predmetné rozhodnutia resp. priznávajú úroky po zosplatnení. V tejto konkrétnej veci odvolací súd konkrétne neuviedol, či je nárok na úroky po zosplatnení, alebo nie. Prvostupňový súd všetky skutočnosti uvádzané odvolacím súdom posudzoval, len ich rozsiahle neodôvodnil. Prvostupňový súd tak nevidel dôvod pre zmenu svojho právneho názoru, naopak zmena by bola právne nesúrodá. Nie je zákonom vylúčené aby súd pri odôvodňovaní rozhodnutia citoval iné rozhodnutia, hlavne ak ide o rozhodnutia vyššieho súdu. Ak takéto rozhodnutie podrobne odôvodňuje rozhodnutie súdu, dáva odpovede na odvolacie námietky žalobcu, vyporiadava sa s právnym názorom odvolacieho súdu v tejto veci (právny predpis vylučujúci dohodu strán o úrokoch, či zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o ochrane spotrebiteľa) je možné naňho poukazovať a citovať ho, je neefektívne uvádzať rovnaké zdôvodnenia inými slovami. Súd v nasledujúcich odsekoch vychádza z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 22Co/2/2017.

23. Prvostupňový súd nijako nepopiera aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka na úverové vzťahy vzniknuté pred 01.04.2015. Predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľa - žalovanej vychádzajúcu z dôvery v objektívne právo. Na predmetnú zmluvu sa zároveň vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Zmluvným dojednaním nie je možné vylúčiť pôsobnosť zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je predpisom obsahujúcim kogentné ustanovenia a vzťahuje sa na všetky zmluvy spĺňajúce definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle tohto zákona. Výnimku netvorí ani zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku povahu lex specialis, a preto má prednosť pred aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka.

24. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Neexistovala prekážka vykonať v predmetnej veci ex offa súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok (porov. C-240 až 244/98 Océano Gruppo editoriale). Pre zdôraznenie sa poznamenáva, že dokonca aj v insolvenčnom konaní sa takáto ex offa kontrola musí umožniť, z ktorého dôvodu bola pre porovnanie česká právna úprava tomu brániaca vyhlásená za euronekonformnú (C-377/14 Ernst Georg Radlinger, X. I. c/a FINWAY a.s.). O to viac sa takáto kontrola musí vykonať v bežnom spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

25. Nebolo sporné, že súčasťou zmluvných podmienok je aj klauzula o povinnosti žalovaného platiť dohodnuté úroky predstavujúce cenu služby aj po splatnosti istiny príp. jej časti (ďalej aj „sporná klauzula“ čl. 6.9 Obchodných podmienok). Nie je nevyhnutné, aby všetky náležitosti zmluvy boli obsiahnuté v jedinej zmluve (Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15). Je však potrebné, aby spotrebiteľ mal vedomosť, že zmluvné dojednania sa nachádzajú aj v obchodných podmienkach na ktoré zmluva

odkazuje a bol s nimi pred podpisom zmluvy oboznámený. Bez možnosti výsluchu žalovaného však je právne nemožné vyhodnotiť či obchodné podmienky sú relevantnou súčasťou zmluvného dojednanja strán. V danom prípade však bolo predmetom sporu jedno ustanovenie obchodným podmienok. Išlo o neprijateľnú spornú klauzulu, podľa ktorej by mali spotrebiteľia platiť úroky aj po skončení obdobia, na ktoré bol úver dojednaný.

26. Nemali by byť pochybnosti, že úver je odplacným právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet pritom zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť bližšie neurčenú dobu úroky popri úrokoch z omeškania a takým ustanovením nie je ani ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník pre porovnanie v ustanoveniach o pôžičke rovnako takéto pravidlo neuvádza (§§ 657,658). Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Do úvahy prichádzajú prípadne aj iné nároky z porušenia práva vyvolaného dlžníkom (náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia). Dôležité je však, že ich povahou ide nie o plnenia tvoriace cenu/odplatu za úver, ale o nároky z porušenia práva.

27. Kým kogentného pravidla o platení úrokov aj po skončení úverového obdobia v normatívnej podobe niet, dohoda o úrokoch po splatnosti popri ďalších úrokoch za omeškanie a ďalších sankciách sa dotýka ponuky zákona (dispozície). Ako pritom v spotrebiteľských veciach evidentne táto dohodnutá konštrukcia indikuje nárast dlhu, zákonite sa natíska otázka povinnosti vykonania súdnej kontroly prijateľnosti takejto dohody (úrokov popri úrokoch z omeškania a ďalších sankciách). Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovaného. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvené v § 3a nar. vlády 87/1995 Z.z. "Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády."

28. Sotva by sa dalo veriť, že by nielen žalobca, ale akákoľvek banka v čase kontraktácie zakladala odplatu za poskytnutie úveru za iné obdobie ako dohodnuté úverové obdobie alebo že by s úverom spájala výhodu pre prípad omeškania. Naopak od každého veriteľa konajúceho s odbornou starostlivosťou sa očakáva, že cenu za úverovú službu zjednáva na úverové obdobie na dobu trvania úverovej služby do splatnosti pohľadávky. Preto práve úroky za úver do splatnosti úveru vyjadrujú cenu úveru a sú teda pojmovo jednoznačne odlišiteľné od sankcií za omeškanie s plnením dlhu spotrebiteľa. Pre prípad omeškania nie inštitút ceny úveru, ale rôzne sankčné mechanizmy za neplnenie povinnosti riešia krízu spojenú s omeškáním. Cena musí byť jasne stanovená, uzavretá a ustálená výhradne v spojení s ukončením úverovej služby, a teda uplynutím úverového obdobia, či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery. Ak by sme totiž pripustili, že cena sa môže meniť v čase a v závislosti od subjektívneho faktora správania spotrebiteľa, mala by táto skutočnosť zásadný dopad aj na ustálenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienok, za ktorých bude spotrebiteľ kontrahovať.

29. Zákon č. 129/2010 Z. z. požaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, a to pri zákonnej domnienke uvedenej v § 19 ods. 3 cit. zákona, podľa ktorého: "Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o

spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere". Uvedená zákonná domnienka pri súčasnom ustálení ďalších podstatných náležitostí zmluvy, akou je napríklad výška a počet splátok istiny, tvorí ucelený komplex informácií, za ktorých spotrebiteľ prijíma úverové rozhodnutie a vstupuje do kontraktačného procesu a ktoré by sa pri trvaní zákonnej domnienky nemali meniť. Citovaná zákonná domnienka v plnej miere dopadá aj na prejednávajúcu vec, keďže práve interpretáciou uvedeného pravidla je potrebné ustáliť rámec uplatňovaných nárokov žalobcu.

30. Žalobca sa dovoľáva nárokov na odplatné úroky, ktoré by mu patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky, a teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Keďže tento stav netrvá, je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privodená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatením úveru zo strany veriteľa. Zmena záväzku logicky prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa a za podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je však potrebné rovnako uviesť, že k predčasnemu zosplateniu záväzku spotrebiteľa došlo konaním veriteľa, a teda, bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou (obsahu) záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku svojím jednostranným adresovaným právnym úkonom.

31. Okrem skutočnosti, že pri plnení záväzku je potrebné za každých okolností vychádzať zo stabilizovaných podstatných náležitostí zmluvy, ktoré sprevádzajú celú existenciu a trvanie záväzku, a to až do času zmeny (obsahu) záväzku, ktorá predstavuje prekonanie dojednaných podmienok postupného splácania záväzku, považuje súd za potrebné objasniť aj inštitút predčasného zosplatenia úveru a jeho právny režim. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej úverovej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

32. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa za obdobie po zosplatení.

33. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymoženého jednorazovo zosplateného pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

34. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nepožíva v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov po zosplatnení.

35. Uvedenou úvahou sa súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám nároky z porušenia práva, napr. sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. . Uvedené pravidlo predpokladá len to, aby sa omeškanie týkalo plnenia peňažnej povahy.

36. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

37. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru (čl. 6.9 Obchodných podmienok) spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011,AZIZ).

38. Dohodnuté úroky predstavujú cenu služby. Ak by zákonodarca mal úmysel uregulovať cenu služby aj za obdobie po skončení služby, mohol to explicitne upraviť tak, ako to napr. zakotvil pri iných spoločenských vzťahoch v § 723 ods. 1 OZ - "je nájomca povinný platiť nájomné až do vrátenia veci". Ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka o odstúpení od zmluvy pre nesplácanie úveru a o vrátení dlžnej sumy s úrokmi nestanovuje presne, či sa majú platiť úroky do odstúpenia alebo úroky aj po odstúpení. Zostala teda len rovina zmluvnej úpravy, a tá je z uvedených dôvodov vystavená súdnej kontrole neprijateľnosti (§ 53 ods. 1 OZ). Niet kogentnej úpravy o úrokoch na bližšie neurčenú dobu popri úrokoch z omeškania. Zákon vo svojich dispozitívnych normách nereguluje úroky za úver po splatnosti a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a vl. n. 87/1995 Z. z.

39. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. Argumentácia o užívaní peňažných prostriedkov zo strany "delikventných klientov", znevýhodňujúcich riadne platiacich klientov/dlžníkov, patrí medzi časté argumenty zástancov úrokov popri úrokoch z omeškania a opomína sa nelichotivý stav spôsobený úverovaním bez odbornej starostlivosti s

podceňovaním bonity spotrebiteľa. Dominus nad predčasným zosplatnením úveru je dodávateľ a povaha formulárových zmlúv je aj o panstve dodávateľa nad zmluvnými podmienkami, ktoré pre kontrakt sám pripravil, vrátane primeraného sankčného mechanizmu za neplnenie povinnosti vrátiť úver. Nemožno prihladať na odvolacie námietky žalobcu, že nepoctivý dlžník by bol viazaný iba na platenie výhodnejších úrokov z omeškania v právnych predpisoch regulovanej výške úrokovej sadzby a súd by zároveň takejto nepoctivosti poskytol ochranu, lebo ani sankčný úrok nie je kompenzáciou veriteľa za poskytnutie úveru, len zmluvný úrok je totiž odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa a sankčný úrok nie je a nemôže byť kompenzáciou tejto ceny finančných prostriedkov. Možno však konštatovať, že úrok z omeškania je dostatočná kompenzácia veriteľa za poskytnutie a nesplatenie úveru. Práve úrok a úrok z omeškania popri sebe by bolo možné charakterizovať ako nepoctivý, neprimeraný nárok.

40. Úroky ako cena úverovej služby a ich platenie aj napriek tomu, že služba bola jednostranne predčasne ukončená, vyvoláva tiež spoločensky nežiaduci stav. Nemali by byť pochybnosti o tom, že úroky predstavujú dôležitý prvok pri podnikaní s úvermi. Banka by mala o klientov súťažiť s inými obchodníkmi práve s akcentom na úroky a tak prispieť k skvalitneniu verejného života a nižším cenám úverov. Ak sa však prijme názor, že sa úroky majú platiť aj po splatnosti, potom banka ani nemusí súťažiť o nových klientov, pretože to krucially, o čo ide pri tomto podnikaní z pohľadu veriteľa - úroky, má banka zabezpečené jednoduchou klauzulou od svojich dlžníkov; postačí, že sú v omeškani. Tak sa vynára inter alia aj otázka stavu obdobného stavu nútenej služby vo vzťahu k dlžníkom po predčasnom ukončení služby (po splatnosti pohľadávky). Z materiálneho hľadiska má default všetky účinky rovnajúce sa skončeniu služby, ktorej cieľom bolo na určitú dobu a na splátky prenechať spotrebiteľovi úverové prostriedky.

41. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 08.01.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určení lehoty predčasnej konečnej splatnosti, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 07.05.2014, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02. 2017 sp. zn. 5Co/407/2016. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Vzhľadom na výšku úrokov z omeškania a súčasné zákonné výšky úrokov, pritom tieto i z pohľadu primeraného zárobku na poskytovaných úveroch v medziach zákona a morálny kryjú požiadavky veriteľa v rámci jeho podnikateľskej činnosti, i keď z iného právneho dôvodu. Žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutia súdov, avšak súd poukazoval na iné rozhodnutia, pre ktoré sa s názorom žalobcu nestotožnil.

42. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, v ktorom sa uvádza: "Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo "zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia" patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný."

43. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky naplňa nielen podmienka, ktorá je

neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s "ratio legis" zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. V kontexte všetkých vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka obsiahnutá v bode 6.9 Obchodných podmienok: "V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru Poštovka úročí nesplatený úver a to až do jeho úplného splatenia s dohodnutou úrokovou sadzbou navýšenou o úrok z omeškania, ktorého výška je stanovená v oznámení o úrokových sadzbách" sa odklonila od dispozitívnej normy § 506 Obchodného zákonníka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (rozsudok SD EÚ C-415/11: "Súdny dvor rozhodujúci o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal vnútroštátny súd v rámci kontradiktórneho konania začatého po podaní odporu spotrebiteľom proti platobnému rozkazu, rozhodol, že vnútroštátny súd musí ex offio nariadiť vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie o voľbe výlučnej miestnej príslušnosti súdu nachádzajúce sa v zmluve, ktorá bola uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do pôsobnosti smernice, a v prípade, že to tak je, posúdiť ex offio prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia (rozsudok z 9. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, Zb. s. I-10847, bod 56).") a súčasne v spojení s dôvodmi, ktoré uviedol odvolací súd ako aj súd prvej inštancie obchádza ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády 87/1995 Z. z. o administratívnom strope pre sankcie, príp. omeškanie dlžníka, a preto je neprijateľná.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Zákon nedáva možnosť zohľadniť čiastočnú neúspešnosť ohľadne úrokov. Nie je možné jednoznačne určiť ich výšku, na druhej strane sa z nich ani neurčuje výška úkonu ak nie sú vyčíslené. Z určitej výšky základu pre určenie náhrady trov konania do prvého prvostupňového rozhodnutia bol žalobca úspešný preto mu súd za toto obdobie priznal plnú náhradu trov konania. Neúspech mal žalobca od prvého rozsudku OS Nitra zo dňa 10.05.2018, viedlo sa už len konanie ohľadne úrokov. Z pohľadu tohto rozhodnutia prvostupňového súdu bol žalobca v tejto časti neúspešný i počas odvolacieho konania vzhľadom na výsledok- výrok v tomto rozhodnutí. úspešný v tejto časti tak bol žalovaný. Žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd mu ich pre obdobie po prvom rozhodnutí prvostupňového súdu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania